L’11S i el pensament màgic

written by Roger Salmeron | 26 de juliol de 2016

El pensament màgic es defineix com un tipus de pensament coherent dintre del sistema simbòlic que l’estructura i en el que està inserit, però que defuig qualsevol ambició d’establir correlacions de causalitat amb la realitat per contrastar-se com a vàlid i real. Versemblant. No és, per tant, un pensament racional, el qual és característic de la ciència, sinó que el trobem per exemple en les religions o en malalties com el trastorn obsessiu compulsiu.

L’ANC des del 2012 cada 11S ha convocat actes amb un seguiment massiu que han impressionat al món. Les mobilitzacions massives atrauen gent a participar? Sí, és contrastable, només s’han de mirar les multituds que s’hi han aplegat. Per tant, les mobilitzacions massives són bones pel procés? És clar, siguem racionals. És bo concentrar el màxim nombre de gent per facilitar l’impacte mediàtic? És clar, siguem racionals, a més gent més interès dels mitjans.

Tanmateix, aquest any des de l’ANC s’ha decidit fer una mobilització «descentralitzada». Hi ha arguments racionals per no concentrar tota la gent a Barcelona? I tant, per començar i per mi raó més que suficient, no és bo ni recomanable fer mobilitzacions massives de manera continuada en un mateix lloc ja que implica que la majoria de la gent ha de fer un esforç de desplaçament. Els esforços són esforços, per definició no són actes normals sinó que són contexts fora de la norma. Per tant, voler transformar-los en normals no sembla pas molt racional. Si no més aviat un axioma obsessiu, rígid. Gairebé un dogma de fe. Quelcom poc adaptatiu a una realitat complexa i canviant a la que t’has d’adaptar per guanyar.

Es podria perdre visibilitat mediàtica a nivell internacional el dia de l’l1S? Potser, tot és possible, però, en realitat, i què? El món ja sap que el moviment independentista existeix.

Les cancelleries del món han enviat i continuen enviant diplomàtics del més alt nivell per tractar expressament el tema aquí amb les màximes autoritats catalanes. Per una altra banda, també és cert que estaríem distrets ja que segur que si es dóna aquest fet, de forma compulsiva es donarà un altre. Un fenomen màgic, únic, propi i característic del misticisme mesetari: el conglomerat mediàtic espanyol que de forma sistemàtica ha ignorat els 11S davant de qualsevol davallada en la participació, real o inventada màgicament, considerarà màgicament que el procés s'ha acabat. I informarà de manera obsessiva al respecte. Per enèsima vegada + 1. *Ésta es la buena, chavalotes*. I un dia l'encertaran i sí, certament, serem independents.

Clar que també pot ser que fins i tot tampoc no en diguin res al respecte. Després de tot, el melic que hi ha a Madrid és tan gran i obscur i la política espanyola està tan desestructurada des que els catalans no fem el peix el cove per facilitar la governabilitat del regne que també és possible que no publicitin res. Mai se sap. Els catalans quan volem fer d'aprenents de bruixot sempre l'espifiem. En això de la màgia mai podrem competir contra ells. Tot el món coneix prou bé el seu talent al respecte: de la Bíblia tirant de pensament màgic es van treure La Santa Inquisición Española.

Poca broma.

En aquest combat la clau és que cada nou gest racional nostre provoqui un gest màgic seu. Un gest poc adaptatiu que els aïlli més de la realitat i reforci més la nostra posició. Hi tenen tendència així que tranquils, keep calm.

Gaudim del seu pensament màgic, relaxadament, més a prop de casa, aquest 11S.

Riurem, qui sap potser gent que no anava a Barcelona per l'esforç que li suposava; ara, al celebrar-se l'acte més a prop de casa, potser s'anima. De motius racionals per ser

independents sempre en fem aparèixer nosaltres i ells sempre ens en regalen, per l’art de la seva màgia.